

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 20. apríla 2023 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 3 ods. 1 – Verejný prenos – Pojem – Šírenie hudobnej kulisy – Smernica 2006/115/ES – Článok 8 ods. 2 – Primeraná odmena – Jednoduché poskytovanie zariadení – Zvukové zariadenia vo vlakoch a lietadlách – Domnienka verejného prenosu“

V spojených veciach C-775/21 a C-826/21,

ktorej predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť, Rumunsko) z 12. novembra 2020 a 1. júla 2021 a doručené Súdnemu dvoru 15. a 22. decembra 2021, ktoré súvisia s konaniami:

Blue Air Aviation SA

proti

UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor (C-775/21),

a

Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)

proti

Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători (SNTFC) „CFR Călători“ SA (C-826/21),

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory P. G. Xuereb, sudcovia T. von Danwitz a I. Ziemele (spravodajkyňa),

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: rumunčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători (SNTFC) „CFR Călători“ SA, v zastúpení: T. Preoteasa, splnomocnený zástupca,
- rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane, A. Rotăreanu a A. Wellman, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Biolan, P. Němečková a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).
- 2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov, a to po prvé vo veci C-775/21 medzi spoločnosťou Blue Air Aviation SA (ďalej len „Blue Air“) na jednej strane a organizáciou UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor (ďalej len „UCMR – ADA“) na druhej strane v súvislosti s povinnosťou spoločnosti Blue Air zaplatiť poplatky organizácii UCMR – ADA za šírenie hudobných diel ako hudobnej kulisy na palube lietadiel prepravujúcich cestujúcich a po druhé vo veci C-826/21 medzi organizáciou Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR) na jednej strane a spoločnosťou Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători (SNTFC) „CFR Călători“ SA (ďalej len „CFR“) na druhej strane v súvislosti s povinnosťou platiť poplatky za to, že vo vlakoch sú inštalované zariadenia, ktoré sa môžu používať na verejný prenos hudobných diel.

Právny rámec

Medzinárodné právo

- 3 Svetová organizácia duševného vlastníctva (WIPO) prijala 20. decembra 1996 v Ženeve (Švajčiarsko) Zmluvu WIPO o autorskom práve (ďalej len „WCT“), ktorá bola schválená rozhodnutím Rady 2000/278/ES zo 16. marca 2000 o schválení Zmluvy o autorských právach WIPO a Zmluvy WIPO o výkone a fonogramoch v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 89, 2000, s. 6; Mim. vyd. 11/033, s. 208) a nadobudla platnosť vo vzťahu k Európskej únii 14. marca 2010 (Ú. v. EÚ L 32, 2010, s. 1).
- 4 Článok 8 WCT s názvom „Právo na verejné vysielanie“ stanovuje:
„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 11 ods. 1 bodu ii), článku 11*bis* ods. 1 bodov i) a ii), článku 11*ter* ods. 1 bodu ii), článku 14 ods. 1 bodu ii) a článku 14*bis* ods. 1 [Dohovoru o ochrane

literárnych a umeleckých diel podpísaného v Berne 9. septembra 1886 (Parížsky akt z 24. júla 1971), v znení zmien z 28. septembra 1979] majú autori literárnych a umeleckých diel výhradné právo udeľovať súhlas na akékoľvek vysielanie svojich diel pre verejnosť drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane takého sprístupnenia svojich diel verejnosti, keď jednotlivci môžu mať prístup k týmto dielam z miesta a v čase, ktorý si individuálne zvolia.“

5 Spoločné vyhlásenia týkajúce sa WCT boli prijaté na diplomatickej konferencii WIPO 20. decembra 1996.

6 Spoločné vyhlásenie týkajúce sa článku 8 WCT znie:

„Rozumie sa, že len zabezpečenie fyzických zariadení, ktoré umožňujú alebo dovoľujú vysielanie samo osebe, nemožno pokladať za vysielanie v zmysle tejto zmluvy alebo [Dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel podpísaného v Berne 9. septembra 1886 (Parížsky akt z 24. júla 1971), v znení zmien z 28. septembra 1979]. ...“

Právo Únie

Smernica 2001/29

7 Odôvodnenia 1, 4, 6, 7, 9, 10, 23 a 27 smernice 2001/29 znejú:

„(1) Zmluva [o FEÚ] obsahuje vytvorenie vnútorného trhu a ustanovenie systému, ktorý zabezpečí, aby na vnútornom trhu nedochádzalo k deformácii konkurencie. Harmonizácia právnych predpisov členských štátov o autorských právach a s nimi súvisiacich právach prispieva k dosiahnutiu týchto cieľov.

...

(4) Harmonizovaný právny rámec týkajúci sa autorských práv a s nimi súvisiacich práv bude prostredníctvom vyššej právnej istoty a zabezpečením vysokej úrovne ochrany duševného vlastníctva podporovať významné investície do tvorivosti a inovácie vrátane infraštruktúry sietí a povedie k zvýšenej súťaživosti európskeho priemyslu rovnako v oblasti zabezpečenia obsahu, ako aj v oblasti informačných technológií a všeobecnejšie v širokej škále priemyselných a kultúrnych odvetví. Tým sa zabezpečí zamestnanosť a podporí sa vytváranie nových pracovných miest.

...

(6) Bez harmonizácie na úrovni spoločenstva by legislatívne aktivity na vnútroštátnej úrovni, ktoré sa už začali uskutočňovať v mnohých členských štátoch, aby zodpovedali technologickej úrovni, mohli vyústiť do značných rozdielov v ochrane a tým aj v obmedzeniach voľného pohybu služieb a produktov zahŕňajúcich duševné vlastníctvo alebo na ňom založených, čo by viedlo k opätovnej rozdrobenosti vnútorného trhu a k legislatívnej nezlučiteľnosti. Dopad podobných legislatívnych rozdielov a nejasností sa stane výraznejším v súvislosti s ďalším rozvojom informačnej spoločnosti, ktorá už značne zvýšila cezhraničné využívanie duševného vlastníctva. Tento rozvoj sa bude a mal by sa ďalej

prehlbovať. Významné právne rozdiely a nejasnosti v ochrane môžu brániť úsporám z veľkosériovej výroby nových produktov a služieb zahŕňajúcich autorské práva a s nimi súvisiace práva.

- (7) Právny rámec spoločenstva na ochranu autorských práv a s nimi súvisiacich práv sa preto musí upraviť a doplniť, pokiaľ to je potrebné pre plynulé fungovanie vnútorného trhu. Z tohto dôvodu tie vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa autorských práv a s nimi súvisiacich práv, ktoré sa navzájom v jednotlivých členských štátoch výrazne líšia, alebo ktoré vyvolávajú právnu neistotu brániacu plynulému fungovaniu vnútorného trhu a správne mu vývoju informačnej spoločnosti v Európe, sa musia upraviť a je potrebné vyhnúť sa nezl[u]čiteľným vnútroštátnym reakciám na rozvoj technológií, zatiaľ čo tie rozdiely, ktoré neovplyvňujú nepriaznivo fungovanie vnútorného trhu, nie je potrebné odstraňovať, ani sa im vyhýbať.

...

- (9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaisťovať udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.

- (10) Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby boli schopní financovať túto prácu. Investície potrebné na výrobu produktov, ako sú zvukové záznamy, filmy alebo multimediálne produkty a služby, ako sú služby „na požiadanie“, sú značné. Primeraná právna ochrana práv duševného vlastníctva je nevyhnutná na zaručenie dostupnosti takejto odmeny a na zaistenie uspokojivej návratnosti týchto investícií.

...

- (23) Táto smernica ďalej harmonizuje práva autorov na verejný prenos. Pod týmto právom sa v širokom zmysle slova chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká. Toto právo zahŕňa všetky transmisie a retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania. Toto právo nezahŕňa žiadne iné činnosti.

...

- (27) Samotné zabezpečenie fyzických zariadení umožňujúcich alebo uskutočňujúcich prenos rozhlasových a televíznych programov sa samo osebe nerovná prenosu v zmysle tejto smernice.

...“

- 8 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Právo verejného prenosu diel a právo sprístupňovania predmetov ochrany verejnosti“, stanovuje:

„1. Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.

2. Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať sprístupňovanie verejnosti po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami takým spôsobom, že verejnosť má k nim prístup z miesta a v čase individuálne zvolenom:

- a) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;
- b) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;
- c) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;
- d) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.

3. Práva uvedené v odseku 1 a 2 nezaniknú žiadnym aktom verejného prenosu alebo sprístupnenia verejnosti ako je uvedené v tomto článku.“

Smernica 2006/115/ES

- 9 Článok 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 28), nazvaný „Vysielanie a sprístupňovanie verejnosti (verejné šírenie) [(verejný prenos) – *neoficiálny preklad*]“, v odseku 2 stanovuje:

„Členské štáty ustanovia právo na zabezpečenie platby jedinej primeranej odmeny zo strany používateľa, ak je použitý zvukový záznam vydaný na obchodné účely alebo rozmnoženiny takéhoto zvukového záznamu k bezdrôtovému vysielaniu alebo akémukoľvek inému verejnému šíreniu [ak sa zvukový záznam vydaný na obchodné účely alebo rozmnoženina tohto zvukového záznamu použijú na rozhlasové vysielanie alebo akýkoľvek iný verejný prenos – *neoficiálny preklad*], a na zabezpečenie toho, aby sa táto odmena rozdelila medzi príslušných výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov. Členské štáty môžu, ak nie je dohoda medzi výkonnými umelcami a výrobcami fonogramov [zvukových záznamov – *neoficiálny preklad*], ustanoviť podmienky, za ktorých sa táto odmena medzi nimi delí.“

Rumunské právo

Zákon č. 8/1996

- 10 Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (zákon č. 8/1996 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, *Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 60 z 26. marca 1996) bol viackrát zmenený, a to najmä zákonom č. 285/2004 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 587 z 30. júna 2004) (ďalej len „zákon č. 8/1996“). Relevantné ustanovenia tohto zákona sú uvedené v bodoch 11 až 20 nižšie v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej.

11 Článok 13 zákona č. 8/1996 stanovuje:

„Použitím diela vznikajú autorovi samostatné a výhradné majetkové práva, ktoré mu umožňujú povoliť alebo zakázať:

...

f) priamy alebo nepriamy verejný prenos diela akýmkoľvek prostriedkami vrátane jeho sprístupňovania verejnosti takým spôsobom, aby k nemu mala verejnosť prístup z miesta a v čase, ktorý si sama zvolí;

...”

12 Článok 15 ods. 1 tohto zákona znie:

„Za verejný prenos sa považuje každý prenos diela, uskutočnený priamo alebo prostredníctvom akýchkoľvek technických prostriedkov na verejne prístupnom mieste alebo na akomkoľvek inom mieste, kde sa zhromažďuje počet osôb presahujúci bežný okruh rodinných príslušníkov a ich známych, a to vrátane scénického predvedenia, recitácie alebo akejkoľvek inej formy priameho predvedenia alebo prezentácie diela na verejnosti, verejného vystavovania diel výtvarného umenia, úžitkového umenia, fotografie a architektúry, verejného premietania kinematografických a iných audiovizuálnych diel vrátane digitálnych umeleckých diel, verejnej prezentácie prostredníctvom zvukových alebo audiovizuálnych záznamov, ako aj verejnej prezentácie vysielaného diela akýmkoľvek spôsobom. Za verejný sa považuje takisto každý prenos diela po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami sprístupnením verejnosti, a to aj prostredníctvom internetu alebo iných počítačových sietí, takže každý člen verejnosti môže mať k dielu prístup z miesta a v čase, ktoré si sám zvolí.

...”

13 Podľa článku 105 ods. 1 písm. f) uvedeného zákona:

„... výrobca zvukových záznamov má výlučné majetkové právo povoliť alebo zakázať:

...

f) verejné vysielanie a verejný prenos vlastných zvukových záznamov okrem tých, ktoré boli zverejnené na komerčné účely, pričom v takom prípade má nárok len na primeranú odmenu“.

14 Článok 106⁵ toho istého zákona stanovuje:

„1. Umelci, výkonní umelci a výrobcovia zvukových záznamov majú právo na jedinú a primeranú odmenu za priame alebo nepriame použitie zvukových záznamov zverejnených na komerčné účely alebo za ich reprodukciu vysielaním alebo akýmkoľvek prostriedkami verejného prenosu.

2. Výška tejto odmeny sa určí metodikou v súlade s postupom stanoveným v článkoch 131, 131¹ a 131².“

15 Článok 123 ods. 1 až 3 zákona č. 8/1996 stanovuje:

„1. Nositelia autorského práva a s ním súvisiacich práv môžu vykonávať práva, ktoré im priznáva tento zákon, osobne alebo na základe zastúpenia organizáciami kolektívnej správy za podmienok stanovených týmto zákonom.

2. Kolektívna správa autorských práv sa môže vykonávať len v prípade diel, ktoré boli predtým sprístupnené verejnosti, a kolektívna správa práv súvisiacich s autorským právom sa môže vykonávať len v prípade predtým zaznamenaných alebo vysielaných umeleckých výkonov, ako aj v prípade zvukových záznamov alebo obrazových záznamov, ktoré boli predtým sprístupnené verejnosti.

3. Nositelia autorských práv alebo s nimi súvisiacich práv nemôžu previesť majetkové práva priznané týmto zákonom na organizácie kolektívnej správy.“

16 Článok 123¹ tohto zákona v odseku 1 písm. e) a f) stanovuje:

„Povinne kolektívne spravovanými sú tieto práva:

...

e) právo na verejný prenos hudobných diel s výnimkou verejného premietania kinematografických diel;

f) právo na primeranú odmenu priznanú výkonným umelcom a výrobcom zvukových záznamov za verejný prenos a vysielanie komerčných zvukových záznamov alebo ich rozmnožení“.

17 Článok 130 ods. 1 písm. a) a b) uvedeného zákona znie:

„Organizácie kolektívnej správy sú povinné:

a) udeliť nevýhradné povolenia používateľom, ktorí o ne požiadajú pred akýmkoľvek použitím chráneného repertoáru, za odplatu prostredníctvom písomného uzavretia nevýhradnej licenčnej zmluvy na také použitie;

b) vypracovať metodiky pre oblasti svojej pôsobnosti vrátane príslušných majetkových práv, ktoré musia byť dohodnuté s používateľmi s cieľom úhrady uvedených práv v prípade diel, pri ktorých je z dôvodu ich spôsobu využívania nemožné získať individuálne povolenie od nositeľov týchto práv“.

18 Podľa článku 131 ods. 1 toho istého zákona:

„S cieľom začať rokovacie konanie musia organizácie kolektívnej správy predložiť [Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (Rumunský úrad pre autorské práva)] žiadosť spolu s metodikami navrhnutými na rokovanie v súlade s článkom 130 ods. 1 písm. a).

...“

19 Článok 131¹ ods. 1 až 3 zákona č. 8/1996 stanovuje:

„1. Metodiky vyjednávajú organizácie kolektívnej správy a zástupcovia uvedení v článku 131 ods. 2 písm. b)...

2. Organizácie kolektívnej správy môžu od rovnakej kategórie používateľov vyžadovať paušálnu alebo pomernú odmenu vypočítanú na základe príjmov používateľa z činnosti, v rámci ktorej sa repertoár používa, napríklad z: vysielania, káblovej retransmisie alebo verejného prenosu, pričom sa zohľadní európska prax týkajúca sa výsledkov rokovaní medzi používateľmi a organizáciami kolektívnej správy. V prípade činnosti spočívajúcej vo vysielaní sú pomerné odmeny stanovené diferencovane, priamo úmerne podielu použitia kolektívne spravovaného repertoáru v rámci tejto činnosti a v prípade absencie príjmov v závislosti od výdavkov vzniknutých používaním.

3. O paušálnu alebo pomernú odmenu uvedenú v odseku 2 možno žiadať len vtedy, ak a v rozsahu, v akom sa použitie týka diel, na ktoré sa ešte vzťahuje zákonná ochrana autorských alebo s nimi súvisiacich práv.

...“

20 Článok 131² ods. 2 tohto zákona znie:

„Dohoda medzi zmluvnými stranami týkajúca sa vyjednaných metodík sa zaznamená v protokole, ktorý sa predloží Rumunskému úradu pre autorské práva. ... Takto uverejnené metodiky možno uplatniť voči všetkým používateľom v danej oblasti, ktorá bola predmetom rokovaní, a voči všetkým dovozcom a výrobcom nosičov a prístrojov, za ktoré sa podľa článku 107 platí kompenzačná odmena za rozmnoženinu na súkromné použitie.“

Civilný sporový poriadok

21 Článok 249 Civilného sporového poriadku stanovuje:

„Osoba, ktorá uvedie tvrdenie v priebehu súdneho konania, je povinná preukázať toto tvrdenie, okrem prípadov výslovne stanovených zákonom.“

22 Článok 329 tohto poriadku znie:

„Súd môže založiť svoje rozhodnutie na domnienkach ponechaných na jeho posúdení len vtedy, ak majú dostatočnú váhu a sú spôsobilé zvýšiť pravdepodobnosť tvrdenej skutočnosti; možno ich však pripustiť len v prípadoch, keď zákon umožňuje svedeckú výpoveď.“

Metodika týkajúca sa odmeny, ktorá prináleží nositeľom majetkových autorských práv k hudobným dielam za verejný prenos hudobných diel ako hudobnej kulisy

23 Metodologia privind remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publică a operelor muzicale în scop ambiental (Metodika týkajúca sa odmeny, ktorá prináleží nositeľom majetkových autorských práv k hudobným dielam za

verejný prenos hudobných diel ako hudobnej kulisy, *Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 710 zo 7. októbra 2011), v znení rozhodnutia Rumunského úradu pre autorské práva č. 198/2012 z 8. novembra 2012 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 780 z 20. novembra 2012), stanovuje:

„1. Používatelia hudobných diel ako hudobnej kulisy musia pred akýmkoľvek použitím hudobných diel získať od UCMR – ADA povolenie vo forme nevýhradnej licencie na používanie hudobných diel a zaplatiť odmenu podľa sadzobníka tejto metodiky bez ohľadu na skutočné trvanie používania.

2. Na účely tejto metodiky sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) verejný prenos hudobných diel ako hudobnej kulisy – prenos jedného alebo viacerých hudobných diel na verejne prístupnom mieste alebo na akomkoľvek inom mieste, kde sa súčasne alebo postupne zhromažďuje alebo vstupuje väčší počet osôb, ako je bežný okruh rodinných príslušníkov a ich známych, bez ohľadu na spôsob prenosu a použité technické prostriedky, s cieľom vytvoriť kulisu pri výkone akejkoľvek inej činnosti, ktorá si nevyhnutne nevyžaduje použitie hudobných diel;
- b) používateľ hudobných diel ako hudobnej kulisy – každá oprávnená právnická alebo fyzická osoba, ktorá vlastní alebo používa z akéhokoľvek titulu (vlastníctvo, správa, koncesia, nájom, podnájom, výpožička atď.) priestory, či už uzavreté alebo otvorené, v ktorých sú nainštalované alebo držané zariadenia a akékoľvek iné technické alebo elektronické prostriedky, ako sú televízne prijímače, rozhlasové prijímače, kazetové prehrávače, hudobné mixážne pulty, počítačové zariadenia, CD prehrávače, zosilňovacie systémy a akékoľvek iné prístroje umožňujúce príjem, reprodukciu alebo vysielanie zvukov alebo obrazov sprevádzaných zvukom.

...

6. Na obdobie, na ktoré používateľ nezískal povolenie vo forme nevýhradnej licencie od UCMR – ADA, je povinný zaplatiť tejto organizácii sumu rovnajúcu sa trojnásobku odmien, ktoré by boli zo zákona dlžné, ak by získal povolenie vo forme nevýhradnej licencie.

7. Organizácie kolektívnej správy môžu prostredníctvom zástupcov oprávnených na tento účel kontrolovať používanie hudobných diel ako hudobnej kulisy, pričom im je zaručený voľný prístup na každé miesto, kde sa hudba používa ako hudobná kulisa. Zástupcovia organizácií kolektívnej správy môžu používať prenosné zvukové a/alebo obrazové nahrávacie zariadenia na miestach, kde sa používajú hudobné diela, pričom takto vyhotovené záznamy plne vypovedajú o používaní hudobných diel ako hudobnej kulisy.“

- 24 V prílohe tejto metodiky sa nachádza sadzobník odmien za verejný prenos hudobných diel ako hudobnej kulisy, ktoré sú individualizované podľa druhu obchodných priestorov alebo vozidiel, v ktorých sa takýto prenos uskutočňuje. Bod 11 tohto sadzobníka stanovuje pre leteckú prepravu cestujúcich paušálnu odmenu vo výške 200 rumunských lei (RON) mesačne a za lietadlo.

Metodika pre verejný prenos zvukových záznamov uverejnených na komerčné účely alebo ich rozmnoženín a sadzobníky majetkových práv výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov

- 25 Metodologia privind comunicarea publică a fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora și tabelele cuprinzând drepturile patrimoniale ale artiștilor interpreți ori executanți și producătorilor de fonograme (metodika pre verejný prenos zvukových záznamov uverejnených na komerčné účely alebo ich rozmnoženín a sadzobníky majetkových práv výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov, *Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 982 z 8. decembra 2006), v znení rozhodnutia Rumunského úradu pre autorské práva č. 189/2013 z 29. novembra 2013 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 788 zo 16. decembra 2013), stanovuje:

„1. Verejný prenos zvukových záznamov uverejnených na komerčné účely alebo ich rozmnoženín znamená ich prenos na verejných miestach (uzavretých alebo otvorených) bez ohľadu na spôsob, akým sa prenos uskutočňuje, a to mechanickými, elektroakustickými alebo digitálnymi prostriedkami (zosilňovacie zariadenia, prístroje na zvukový alebo audiovizuálny záznam, rozhlasové alebo televízne prijímače, počítačové zariadenia atď.).

...

3. Na účely tejto metodiky sa používateľom zvukových záznamov rozumie akákoľvek oprávnená fyzická alebo právnická osoba, ktorá verejne šíri zvukové záznamy uverejnené na komerčné účely alebo ich rozmnoženiny v priestoroch, ktoré sú v držbe z akéhokoľvek titulu (vlastníctvo, správa, nájom, podnájom, výpožička atď.).

...

5. Používateľ je povinný získať súhlas vo forme nevýhradných licencií, ktoré vydávajú organizácie kolektívnej správy práv... výrobcov zvukových záznamov, na verejný prenos zvukových záznamov uverejnených na komerčné účely..., a to za odmenu podľa nižšie uvedených sadzobníkov a bez ohľadu na skutočnú dĺžku verejného prenosu.“

- 26 V prílohe tejto metodiky sa nachádzajú dva sadzobníky, z ktorých prvý upravuje odmeny splatné v prípade činností vykonávaných pri hudobnej kulise, individualizované podľa druhu obchodných priestorov alebo vozidiel, v ktorých sa tieto činnosti vykonávajú. Bod E3 ods. 1 tohto prvého sadzobníka stanovuje pre železničnú prepravu cestujúcich mesačnú odmenu 30 RON za vozidlo, v ktorom je nainštalovaný systém ozvučenia.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-775/21

- 27 UCMR – ADA je organizácia kolektívnej správy autorských práv v hudobnej oblasti.
- 28 Dňa 2. marca 2018 táto organizácia podala na Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť, Rumunsko) proti leteckej prepravnej spoločnosti Blue Air žalobu, ktorou sa domáhala zaplatenia dlžných odmien a pokút za to, že na palube lietadiel prevádzkovaných spoločnosťou Blue Air sa uskutočňoval verejný prenos hudobných diel, na ktorý táto spoločnosť nezískala licenciu.

- 29 Pred týmto súdom Blue Air tvrdila, že prevádzkuje 28 lietadiel a že napriek tomu, že disponuje softvérom potrebným na šírenie hudobných diel v 22 z týchto 28 lietadiel, po získaní požadovanej licencie sprístupnila verejnosti iba jedno hudobné dielo ako hudobnú kulisu, a to v 14 týchto lietadlách.
- 30 V nadväznosti na tieto spresnenia UCMR – ADA rozšírila svoje návrhy na zaplatenie súm, keďže sa domnievala, že existencia systémov ozvučenia v približne 22 lietadlách odôvodňuje záver, že chránené diela boli sprístupnené verejnosti vo všetkých lietadlách flotily spoločnosti Blue Air.
- 31 Rozsudkom z 8. apríla 2019 sa žalobe, ktorú podala UCMR – ADA, vyhovel. Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť) sa na základe rozsudkov zo 7. decembra 2006, SGAE (C-306/05, EU:C:2006:764), a z 15. marca 2012, Phonographic Performance (Ireland) (C-162/10, EU:C:2012:141), v podstate domnieval, že skutočnosť, že Blue Air vybavila dopravné prostriedky, ktoré prevádzkuje, zariadeniami umožňujúcimi verejný prenos hudobných diel ako hudobnej kulisy, zakladá vyvrátiteľnú domnienku používania týchto diel, ktorá vyžaduje, aby sa rozhodlo, že každé lietadlo vybavené systémom ozvučenia používa toto zariadenie na verejný prenos predmetného hudobného diela, a to bez toho, aby bolo v tejto súvislosti potrebné predložiť ďalšie dôkazy.
- 32 Blue Air podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť, Rumunsko), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom najmä tvrdila, že na palube lietadiel, ktoré prevádzkuje a pre ktoré nebola získaná žiadna licencia, nešírila hudobnú kulisu a že samotná existencia zariadení nepredstavuje verejný prenos hudobných diel. Ďalej uviedla, že šírením hudobnej kulisy nesledovala žiadny cieľ spočívajúci v dosahovaní zisku. Napokon poznamenala, že existencia systémov ozvučenia v lietadlách sa vyžaduje z bezpečnostných dôvodov, aby sa umožnila komunikácia medzi členmi posádky lietadla, ako aj komunikácia medzi členmi tejto posádky a cestujúcimi.
- 33 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že otázka, či vzhľadom na neexistenciu cieľa dosiahnuť zisk predstavuje sprístupnenie hudobného diela ako hudobnej kulisy verejný prenos v zmysle článku 3 smernice 2001/29, nie je bez pochybností. Okrem toho v prípade kladnej odpovede na túto otázku sa tento súd pýta na úroveň dokazovania vyžadovanú v tejto súvislosti. Uvádza, že v súlade s judikatúrou niektorých vnútroštátnych súdov, pokiaľ sa v metodike uvedenej v bode 23 tohto rozsudku cituje prevádzka vykonávajúca osobitnú hospodársku činnosť, existuje vyvrátiteľná domnienka, že diela chránené autorským právom sú na uvedenom mieste sprístupnené verejnosti. Takáto domnienka je odôvodnená najmä tým, že organizácie kolektívnej správy autorských práv nemôžu systematicky kontrolovať všetky miesta, kde by mohlo dochádzať k používaniu diel duševnej tvorby.
- 34 Za týchto podmienok Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 3 ods. 1 smernice... 2001/29/ES... vykladať v tom zmysle, že šírenie hudobného diela alebo časti hudobného diela v komerčnom lietadle obsadenom cestujúcimi, a to pri vzlete, pristátí alebo kedykoľvek počas letu, prostredníctvom všeobecného systému ozvučenia tohto lietadla je verejným prenosom v zmysle uvedeného ustanovenia, najmä (hoci nie výlučne) z hľadiska kritéria ziskovosti takéhoto prenosu?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Predstavuje existencia systému ozvučenia v lietadle, ktorý zodpovedá požiadavkám právnych predpisov o bezpečnosti letovej prevádzky, dostatočný základ na vyvodenie vyvrátiteľnej domnienky, že na palube uvedeného lietadla dochádza k verejnému prenosu hudobných diel?

V prípade zápornej odpovede na túto otázku:

3. Predstavuje existencia systému ozvučenia v lietadle, ktorý zodpovedá požiadavkám právnych predpisov o bezpečnosti letovej prevádzky, a tiež softvéru umožňujúceho prenos zvukových záznamov (obsahujúcich chránené hudobné diela) prostredníctvom takéhoto systému ozvučenia dostatočný základ na vyvodenie vyvrátiteľnej domnienky, že na palube tohto lietadla dochádza k verejnému prenosu hudobných diel?“

Vec C-826/21

- 35 UPFR je organizácia kolektívnej správy práv výrobcov zvukových záznamov súvisiacich s autorským právom.
- 36 Dňa 2. decembra 2013 táto organizácia podala proti železničnej dopravnej spoločnosti CFR žalobu, ktorou sa domáhala zaplattenia dlžných odmien a pokút za verejný prenos hudobných diel v osobných vozňoch, ktoré táto spoločnosť prevádzkuje. V tejto súvislosti tvrdila, že uplatniteľná právna úprava v oblasti železničnej dopravy vyžaduje, aby časť vlakov prevádzkovaných spoločnosťou CFR bola vybavená systémom ozvučenia, a poukázala na to, že existencia takéhoto systému predstavuje verejný prenos diel v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.
- 37 Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť) túto žalobu zamietol, pričom konštatoval, že hoci samotná inštalácia systému ozvučenia, ktorý technicky umožňuje prístup verejnosti k zvukovým nahrávkam, predstavuje verejný prenos hudobných diel, nebolo preukázané, že prevádzkované vlaky boli takýmto systémom vybavené.
- 38 UPFR podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 39 Vnútroštátny súd uvádza, že vo vnútroštátnej judikatúre prevláda, a to najmä na základe rozsudku zo 7. decembra 2006, SGAE (C-306/05, EU:C:2006:764), názor, že existencia systémov ozvučenia v železničnom vozni predstavuje verejný prenos hudobných diel. Tento súd však vyjadruje v tejto súvislosti pochybnosti.
- 40 Za týchto okolností Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Uskutočňuje železničný dopravca používajúci železničné vozne vybavené systémom ozvučenia, ktorý je určený na oznamovanie informácií cestujúcim, týmto spôsobom verejný prenos podľa článku 3 smernice... 2001/29/ES...?

2. Bráni článok 3 smernice... 2001/29/ES... vnútroštátnej právnej úprave stanovujúcej vyvrátenú domnienku, podľa ktorej existencia systémov ozvučenia v dopravných prostriedkoch v prípade, že vyplýva z požiadaviek iných zákonných ustanovení regulujúcich činnosť dopravcu, predstavuje verejný prenos?“

Konanie na Súdnom dvore

- 41 Rozhodnutím z 1. marca 2022 boli veci C-775/21 a C-826/21 v súlade s článkom 54 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora spojené na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj na účely vyhlásenia rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke vo veci C-775/21

- 42 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že šírenie hudobného diela ako hudobnej kulisy v dopravnom prostriedku na prepravu cestujúcich predstavuje verejný prenos v zmysle tohto ustanovenia.
- 43 Podľa článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.
- 44 Ako už Súdny dvor opakovane rozhodol, podľa tohto ustanovenia autori disponujú právom preventívnej povahy, ktoré im umožňuje postaviť sa medzi prípadných používateľov ich diela a verejný prenos, ktorý títo používatelia zamýšľajú uskutočniť, a na tento účel prenos zakázať (rozsudok z 22. júna 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 62, ako aj citovaná judikatúra).
- 45 Keďže článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 nespresňuje pojem „verejný prenos“, je potrebné vymedziť zmysel a dosah tohto pojmu z hľadiska cieľov sledovaných touto smernicou a kontextu, do ktorého je vykladané ustanovenie vložené (rozsudok zo 7. augusta 2018, Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, bod 17 a citovaná judikatúra).
- 46 Súdny dvor v tejto súvislosti pripomenul, že tento pojem, ako zdôrazňuje odôvodnenie 23 smernice 2001/29, sa má vykladať v širokom zmysle tak, že zahŕňa každý prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, a teda zahŕňa všetky transmisie alebo retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania. Z odôvodnení 4, 9 a 10 tejto smernice totiž vyplýva, že jej hlavným cieľom je zavedenie vysokej úrovne ochrany autorov, ktorá im umožní získať zodpovedajúcu odmenu za používanie ich diel, najmä v súvislosti s ich verejným prenosom (rozsudok z 22. júna 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 63, ako aj citovaná judikatúra).

- 47 V tejto súvislosti, ako Súdny dvor už opakovane rozhodol, pojem „verejný prenos“ v zmysle tohto článku 3 ods. 1 zahŕňa dva kumulatívne prvky, a to samotný prenos diela a verejný prenos tohto diela, a vyžaduje si individuálne posúdenie (rozsudky z 2. apríla 2020, Stim a SAMI, C-753/18, EU:C:2020:268, bod 30, a z 22. júna 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 66, ako aj citovaná judikatúra).
- 48 Na účely takého posúdenia treba zohľadniť viacero dodatočných kritérií, ktoré nie sú samostatné a sú navzájom závislé. Tieto kritériá sa majú uplatňovať tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, keďže v rôznych konkrétnych situáciách môžu mať veľmi premenlivú intenzitu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. júna 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, bod 25, a z 22. júna 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 67, ako aj citovanú judikatúru).
- 49 Súdny dvor spomedzi týchto kritérií na jednej strane zdôraznil nepopierateľnú úlohu používateľa a vedomú povahu jeho konania. Tento používateľ totiž uskutočňuje prenos, ak s vedomím dôsledkov svojho konania sprostredkúva svojim zákazníkom prístup k chránenému dielu, a to najmä vtedy, ak by bez tohto zásahu nemohli mať, alebo mohli mať len ťažko prístup k zverejnenému dielu (rozsudok zo 14. júna 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, bod 26 a citovaná judikatúra).
- 50 Súdny dvor navyše rozhodol, že zisková povaha verejného prenosu v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 nie je irelevantná (rozsudok z 8. septembra 2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, bod 38 a citovaná judikatúra). Pripustil však, že takáto povaha nie je nutne nevyhnutnou podmienkou, ktorá by rozhodovala o samotnej existencii verejného prenosu (rozsudky zo 7. marca 2013, ITV Broadcasting a i., C-607/11, EU:C:2013:147, bod 42, ako aj citovaná judikatúra, a z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 49).
- 51 Na druhej strane, aby sa na chránené diela vzťahoval pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, je ešte potrebné, aby tieto diela boli predmetom prenosu pre verejnosť [rozsudok z 28. októbra 2020, BY (Fotografický dôkaz), C-637/19, EU:C:2020:863, bod 25 a citovaná judikatúra].
- 52 Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že pojem „verejný“ sa týka neurčitého počtu potenciálnych adresátov a okrem toho zahŕňa celkom významný počet osôb (rozsudok z 22. júna 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 69, ako aj citovaná judikatúra).
- 53 V prejednávanej veci, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 49 tohto rozsudku, treba v prvom rade konštatovať, že šírenie hudobného diela ako hudobnej kulisy v dopravnom prostriedku na prepravu cestujúcich, ktoré uskutočňuje prevádzkovateľ tohto dopravného prostriedku, predstavuje prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, keďže tento prevádzkovateľ tým s plnou znalosťou dôsledkov svojho konania sprostredkúva svojim zákazníkom prístup k chránenému dielu, a to najmä vtedy, ak by bez tohto zásahu títo zákazníci v zásade nemohli využívať šírené dielo.
- 54 V druhom rade takéto hudobné dielo je skutočne sprístupnené verejnosti v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 51 tohto rozsudku. Hoci je pravda, ako rozhodol Súdny dvor, že pojem „verejný“ obsahuje určitú prahovú hodnotu *de minimis*, čo z tohto pojmu vylučuje príliš malý počet dotknutých osôb, či dokonca bezvýznamný počet, Súdny dvor tiež zdôraznil, že na účely určenia tohto počtu treba zohľadniť najmä to, koľko osôb má súbežne prístup k tomu istému dielu, ale takisto koľko z týchto osôb má prístup k tomuto dielu postupne (pozri v tomto zmysle

rozsudky z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, body 43 a 44, ako aj z 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, bod 68, ako aj citovanú judikatúru).

- 55 Ako však uvádza vnútroštátny súd, v prejednávanej veci je nesporné, že dielo, o ktoré ide vo veci samej, bolo skutočne vysielané v polovici z počtu lietadiel prevádzkovaných spoločnosťou Blue Air počas letov vykonávaných touto leteckou spoločnosťou, takže dotknutú verejnosť tvoria všetky skupiny cestujúcich, ktoré súčasne alebo postupne absolvovali tieto lety, pričom takýto počet dotknutých osôb nemožno považovať za príliš nízky alebo dokonca za bezvýznamný v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 54 tohto rozsudku.
- 56 V tomto kontexte nie je rozhodujúca okolnosť uvedená vnútroštátnym súdom, a to že zisková povaha takéhoto prenosu je veľmi diskutabilná, pokiaľ ide o šírenie úryvkov z hudobných diel ako hudobnej kulisy pre všetkých cestujúcich v lietadle v čase odletu, pristátia alebo v rámci akéhokoľvek iného úseku letu. Takáto zisková povaha totiž nie je nevyhnutnou podmienkou na konštatovanie existencie verejného prenosu v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, keďže Súdny dvor rozhodol, že takáto povaha nie je nevyhnutne predpokladom, ktorý určuje samotnú existenciu verejného prenosu, ako to vyplýva z judikatúry uvedenej v bode 50 tohto rozsudku.
- 57 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku vo veci C-775/21 odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že šírenie hudobného diela ako hudobnej kulisy v dopravnom prostriedku na prepravu cestujúcich predstavuje verejný prenos v zmysle tohto ustanovenia.

O druhej a tretej otázke vo veci C-775/21 a o prvej otázke vo veci C-826/21

- 58 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom zakotveného v článku 267 ZFEÚ Súdny dvor prináleží poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť o spore, ktorý prejednáva. V tomto smere Súdny dvor prináleží v prípade potreby preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené. Okolnosť, že vnútroštátny súd po formálnej stránke položil prejudiciálnu otázku s odkazom na určité ustanovenia práva Únie, nebráni tomu, aby Súdny dvor poskytol tomuto súdu všetky prvky výkladu, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie veci, ktorú prejednáva, či už na ne v texte svojich otázok odkázal, alebo nie. Súdny dvor v tejto súvislosti prináleží, aby zo všetkých informácií, ktoré poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia jeho návrhu na začatie prejudiciálneho konania, vybral tie prvky práva Únie, ktoré si vyžadujú výklad so zreteľom na predmet sporu (rozsudok z 22. júna 2022, Volvo a DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, bod 28, ako aj citovaná judikatúra).
- 59 V prejednávanej veci je vzhľadom na všetky informácie, ktoré poskytol vnútroštátny súd vo svojich návrhoch na začatie prejudiciálneho konania, potrebné preformulovať prejudiciálne otázky na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu.
- 60 Konkrétne, pokiaľ ide o žalobu vo veci C-826/21, túto žalobu podala organizácia kolektívnej správy práv výrobcov zvukových záznamov súvisiacich s autorskými právami s cieľom, aby CFR zaplatila primeranú odmenu za verejný prenos hudobných diel v cestovných vozňoch, ktoré táto spoločnosť prevádzkuje. Vzhľadom na uplatnenie článku 105 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/1996 uvedeného v bode 10 tohto rozsudku, ktorý upravuje majetkové právo výrobcu zvukových

nahrávok povoliť vysielanie a verejný prenos jeho vlastných zvukových záznamov, sa preto zdá, že výklad článku 8 ods. 2 smernice 2006/115 je rovnako relevantný na účely vyriešenia uvedeného sporu.

- 61 Za týchto podmienok treba konštatovať, že vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či sa článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 a článok 8 ods. 2 smernice 2006/115 majú vykladať v tom zmysle, že inštalácia zvukového zariadenia a prípadne softvéru umožňujúceho šírenie hudobnej kulisy v dopravnom prostriedku predstavuje verejný prenos v zmysle týchto ustanovení.
- 62 Treba pripomenúť, že pri výklade ustanovenia práva Únie treba zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou, a jeho kontext. Pokiaľ ide konkrétne o článok 3 ods. 1 smernice 2001/29, tento článok sa má vykladať v súlade s relevantnými ustanoveniami WCT, keďže cieľom smernice 2001/29 je vykonať určité záväzky, ktoré Únii vyplývajú z uvedenej zmluvy (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. apríla 2008, Peek & Cloppenburg, C-456/06, EU:C:2008:232, bod 33, ako aj z 21. júna 2012, Donner, C-5/11, EU:C:2012:370, bod 23).
- 63 V prvom rade, pokiaľ ide o znenie predmetných ustanovení, v bode 43 tohto rozsudku bolo pripomenuté, že z článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 vyplýva, že členské štáty majú povinnosť dohliadať nad tým, aby autori mali výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos svojich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami, vrátane sprístupňovania svojich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.
- 64 Okrem toho podľa článku 8 ods. 2 smernice 2006/115 vnútroštátna právna úprava členských štátov musí jednak zabezpečiť, aby pri použití zvukového záznamu vydaného na obchodné účely alebo rozmnoženiny takéhoto zvukového záznamu na rozhlasové vysielanie alebo akýkoľvek iný verejný prenos platil používateľ jedinú primeranú odmenu, a jednak, aby sa táto odmena rozdelila medzi príslušných výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov.
- 65 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora, keďže normotvorca Únie nevyjadril opačný záujem, pojem „verejný prenos“ použitý v týchto vyššie uvedených ustanoveniach sa má vykladať tak, že má rovnaký význam (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. septembra 2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, bod 33, a zo 17. júna 2021, M.I.C.M., C-597/19, EU:C:2021:492, bod 41, ako aj citovanú judikatúru).
- 66 V druhom rade, pokiaľ ide o cieľ sledovaný týmito ustanoveniami, z judikatúry pripomenutej v bode 46 tohto rozsudku vyplýva, že tento pojem treba nepochybne chápať v širšom zmysle tak, že zahŕňa každý prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, a teda zahŕňa všetky transmisie alebo retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania, pričom hlavným cieľom smernice 2001/29 je zaviesť vysokú úroveň ochrany v prospech autorov.
- 67 V treťom rade, pokiaľ ide o kontext, do ktorého patria predmetné ustanovenia, treba po tomto spresnení uviesť, že z odôvodnenia 27 smernice 2001/29, ktoré v podstate preberá spoločné vyhlásenie týkajúce sa článku 8 WCT, ako uviedol Súdny dvor v rozsudku z 22. júna 2021, YouTube a Cyando (C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 79), vyplýva, že „samotné zabezpečenie fyzických zariadení umožňujúcich alebo uskutočňujúcich prenos rozhlasových a televíznych programov sa samo osebe nerovná prenosu v zmysle tejto smernice“.

- 68 V tejto súvislosti, ak by samotná okolnosť, že použitie zvukového zariadenia a prípadne softvéru je nevyhnutné na to, aby verejnosť mohla skutočne využiť dielo, automaticky viedla ku kvalifikácii zásahu prevádzkovateľa tohto zariadenia ako „prenosu“, potom by každé „zabezpečenie fyzických zariadení umožňujúcich alebo uskutočňujúcich prenos“, vrátane prípadov, keď prítomnosť takýchto zariadení vyžaduje vnútroštátna právna úprava upravujúca činnosť dopravcu, predstavovalo takýto akt, čo však odôvodnenie 27 smernice 2001/29 výslovne vylučuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, YouTube a Cyando, C-682/18 a C-683/18, EU:C:2021:503, bod 79).
- 69 Vzhľadom na tieto úvahy treba konštatovať, že skutočnosť, že v dopravnom prostriedku je k dispozícii zvukové zariadenie a prípadne softvér umožňujúci šírenie hudobnej kulisy, nepredstavuje prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 a článku 8 ods. 2 smernice 2006/115, keďže ide len o poskytnutie fyzických zariadení umožňujúcich alebo uskutočňujúcich prenos.
- 70 Na jednej strane Súdny dvor nepochybne rozhodol, že prevádzkovateľ pohostinstva, hotela alebo kúpeľného zariadenia, ktorý svojim klientom vedome sprostredkováva chránené diela prostredníctvom vedomého sprístupnenia signálu pomocou televíznych alebo rozhlasových prijímačov inštalovaných vo svojom zariadení, vykonáva prenos (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, bod 47; zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i., C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, bod 196, ako aj z 27. februára 2014, OSA, C-351/12, EU:C:2014:110, bod 26). Rovnako prevádzkovateľ rehabilitačného centra, ktorý svojim pacientom zámerne sprostredkováva chránené diela pomocou televíznych prijímačov nainštalovaných na viacerých miestach tohto zariadenia, vykonáva prenos (rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, body 55 a 56).
- 71 Samotnú inštaláciu zvukového zariadenia v dopravnom prostriedku však nemožno stotožniť s úkonmi, ktorými poskytovatelia služieb zámerne prenášajú chránené diela svojim zákazníkom tým, že šíria signál prostredníctvom prijímačov, ktoré nainštalovali vo svojej prevádzkarni, a umožňujú tak prístup k takýmto dielam.
- 72 Keďže inštalácia zvukového zariadenia a prípadne softvéru umožňujúceho šírenie hudobnej kulisy v dopravnom prostriedku nepredstavuje „prenos“, nie je potrebné skúmať, či došlo k prípadnému prenosu pre verejnosť v zmysle judikatúry.
- 73 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú a tretiu otázku vo veci C-775/21 a na prvú otázku vo veci C-826/21 odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 a článok 8 ods. 2 smernice 2006/115 sa majú vykladať v tom zmysle, že inštalácia zvukového zariadenia a prípadne softvéru umožňujúceho šírenie hudobnej kulisy v dopravnom prostriedku nepredstavuje verejný prenos v zmysle týchto ustanovení.

O druhej otázke vo veci C-826/21

- 74 Vzhľadom na úvahy uvedené v bode 60 tohto rozsudku treba na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu konštatovať, že tento súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 8 ods. 2 smernice 2006/115 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, tak ako ju vykladajú vnútroštátne súdy, ktorá stanovuje vyvrátiteľnú domnienku verejného prenosu hudobných diel založenú na existencii systémov ozvučenia v dopravných prostriedkoch.

- 75 Na úvod treba uviesť, že rumunská vláda vo svojich písomných pripomienkach spochybňuje predpoklad, z ktorého vychádza vnútroštátny súd a podľa ktorého vnútroštátna právna úprava stanovuje vyvrátiteľnú domnienku verejného prenosu hudobných diel založenú na existencii systémov ozvučenia v dopravných prostriedkoch.
- 76 Treba však pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú v rámci postupu upraveného v článku 267 ZFEÚ úlohy Súdneho dvora a vnútroštátneho súdu jasne oddelené a výklad vnútroštátnych právnych predpisov prináleží výhradne vnútroštátnemu súdu (rozsudok zo 17. marca 2022, Daimler, C-232/20, EU:C:2022:196, bod 91 a citovaná judikatúra).
- 77 Súdnemu dvoru teda neprináleží vyjadrovať sa v rámci prejudiciálneho konania k výkladu vnútroštátnych ustanovení. Súdny dvor má totiž v rámci rozdelenia právomocí medzi súdmi Únie a vnútroštátnymi súdmi zohľadniť skutkový a právny rámec, do ktorého patria prejudiciálne otázky, tak ako ho vymedzilo rozhodnutie vnútroštátneho súdu (rozsudok zo 17. marca 2022, Daimler, C-232/20, EU:C:2022:196, bod 92 a citovaná judikatúra).
- 78 V tejto súvislosti najmä z odôvodnení 1, 6 a 7 smernice 2001/29 vyplýva, že jej cieľom je najmä odstrániť rozdiely v právnych predpisoch a právnu neistotu v súvislosti s ochranou autorských práv, keďže táto neistota môže brániť riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a rozvoju informačnej spoločnosti v Európe, pričom jej cieľom je aj vyhnúť sa nezlučiteľným vnútroštátnym reakciám na rozvoj technológií. Okrem toho v týchto odôvodneniach sa uvádza, že v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Únie by mohli vzniknúť značné rozdiely v ochrane, čo by viedlo k rozdrobenosti vnútorného trhu a k legislatívnej nezlučiteľnosti. Navyše takisto podľa uvedených odôvodnení významné právne rozdiely a nejasnosti v ochrane môžu brániť úsporám z veľkosériovej výroby nových produktov a služieb zahŕňajúcich autorské práva a s nimi súvisiace práva.
- 79 Ako však už Súdny dvor rozhodol, ak by sa pripustilo, že členský štát môže poskytnúť nositeľom autorského práva väčšiu ochranu stanovením, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa aj iné úkony než tie, ktoré sú uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, malo by to za následok vytváranie rozdielov v právnych predpisoch, a teda právnu neistotu pre tretie osoby (rozsudok z 13. februára 2014, Svensson a i., C-466/12, EU:C:2014:76, bod 34).
- 80 Z toho vyplýva, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát mohol poskytnúť väčšiu ochranu nositeľom autorského práva prostredníctvom stanovenia, že pojem verejný prenos zahŕňa viac úkonov, než je uvedené v tomto ustanovení (rozsudok z 13. februára 2014, Svensson a i., C-466/12, EU:C:2014:76, bod 41).
- 81 Takýto výklad je vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 65 tohto rozsudku analogicky uplatniteľný na pojem „verejný prenos“ v zmysle smernice 2006/115.
- 82 V prejednávanej veci z odpovede na prvú otázku vo veci C-826/21 vyplýva, že článok 8 ods. 2 smernice 2006/115 sa má vykladať v tom zmysle, že inštalácia zvukového zariadenia a prípadne softvéru umožňujúceho šírenie hudobnej kulisy pre cestujúcich, ktorí ju nezávisle od svojej vôle využívajú, v dopravnom prostriedku nepredstavuje „verejný prenos“ v zmysle tohto ustanovenia.

- 83 Toto ustanovenie preto bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje vyvrátiteľnú domnienku verejného prenosu založenú na existencii takýchto systémov ozvučenia. Takáto právna úprava totiž môže v rozpore s uvedeným ustanovením viesť k uloženiu povinnosti zaplatiť odmenu za samotnú inštaláciu týchto systémov ozvučenia, a to aj v prípade neexistencie akéhokoľvek aktu verejného prenosu.
- 84 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 8 ods. 2 smernice 2006/115 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, tak ako ju vykladajú vnútroštátne súdy, ktorá stanovuje vyvrátiteľnú domnienku verejného prenosu hudobných diel založenú na existencii systémov ozvučenia v dopravných prostriedkoch.

O trovách

- 85 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že šírenie hudobného diela ako hudobnej kulisy v dopravnom prostriedku na prepravu cestujúcich predstavuje verejný prenos v zmysle tohto ustanovenia.**
- 2. Článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 a článok 8 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva sa majú vykladať v tom zmysle, že inštalácia zvukového zariadenia a prípadne softvéru umožňujúceho šírenie hudobnej kulisy v dopravnom prostriedku nepredstavuje verejný prenos v zmysle týchto ustanovení.**
- 3. Článok 8 ods. 2 smernice 2006/115 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, tak ako ju vykladajú vnútroštátne súdy, ktorá stanovuje vyvrátiteľnú domnienku verejného prenosu hudobných diel založenú na existencii systémov ozvučenia v dopravných prostriedkoch.**

Podpisy